

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Élve	6 „
Negyedévre	3 „
Egy órára	1 „
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:

Plitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.

Zápolya-utca 1-ső szám

hová a lap szellemi részét illő minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap.

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Torontálmegye a milleniumon.

II.

Nagybecskerek, július 10.

A magyar állam ezredéves fennállásának megünneplésére Torontálmegye hatvan ezer forintot szavazott meg. Diszére válik ez Torontálnak annál is inkább, mert ebben az ország valamennyi vármegyét megelőzte. A hazafias áldozatkészség eme föllángolása magában véve egy oly történelmi mozzanat, melyet érdemes volna a millenárius kiállításon megörökítve bemutatni.

A nagy áldozat meg van, annak méltó felhasználásához kívánunk hozzá szólni.

Használjuk fel e tekintélyes összeget úgy, hogy az, a mire fordítva lesz, maradandó emléke legyen a megye küzdelmeinek a múltban s alkotásainak a jelenben.

A megye történelmi fejlődését maradandó emlékekben feltüntetni két tényező támogatása mellett leszünk képesek, és ez: a történetírók és képzőművészet.

Az országos fontosságú mozzanatok csakis egy jó monográfia nyomán lesz képes képzőművészetünk megörökíteni.

Megyénk monográfiája még nincs megírva. Egy teljes monográfia megírására a milleniumig már nincs idő, de addig megírható a honfoglalás, az Árpádok kora és az Anjou-kor. És éppen ezen korszakok azok, melyek alatt Torontálmegye történetét nagy homály borítja.

A kor színvonalán álló ily történelmi mű szerzőjének utmutatása mellett készíttessük el a megye domboru térképét, mely a megye történelmi korszakait bemutatva a megye fejlődését tünteti fel több táblában: ott látnók a csanádi, aracsi és kiszombori műemlékekben a középkor alkotásait nevesebb városaival, a törökbecsei és nagybecskereki várakkal, majd a török-hódoltság okozta pusztulás nyomait, melyre Mercy és a jelenkor alkotásai, a csatornák, telepítvények, vasúthálózat, a virágzó köz-

ségek kulturális intézményeikkel következőnek, fényes tanúságot téve az ezredéves fejlődésről és haladásról.

Délmagyarországon az egyetlen számottevő egyházi műemlék az aracsi rom. Teljes restaurálása tetemes költséggel járna, de a máig fennálló apsisból és az ezt tartó diadalkapuból és szép átmeneti román stílu kápolna volna alakítható. Az átalakítás költségeit az országos műemlékek bizottsága és a csanádi püspök volnának hivatalosan viselni. A megye indítványozza ezt az illetőknél, s ha telépül, a gondozást vállalja magára. Gipszmodelljét pedig állítsa ki a történelmi csoportban, hol hirdetője leszen annak, mily nemes izlésben épített a magyar az Árpádok alatt Torontálban.

Hazánk sorsára kiható oly fontosabb történelmi mozzanatot, mely e megye térein zajlott le, annak kimagasló alakjait és színhelyét örökíttessük meg jeles festőink által, és e festmények a történelmi csoportban elhelyezve járuljanak multunk nagyságának emlékéhez s hirdessék a késő unokák kegyeletét.

A nemzet azon főrangú nemesei, kiknek ősei e megyében vezérserepet játszottak, felszólítandók, hogy Torontálmegye történelmi csoportja számára őseik mellszobrát, vagy arcképét készíttessék el, esetleg annak költségeihez hozzájáruljanak.

A nagy nyelvreformátor, Révay Miklós mellszobra mellett Lenau Miklós arcképe se hiányozzék Torontál történelmi csoportjában.

Ily perspektívában látjuk mi a megye multjának maradandó emlékeit a milleniumon. Sajnos hogy csak így.

Az egyes történelmi korszakok eredeti műiparát, képzőművészetét s egyházi felszereléseit, nem mutathatjuk be. A csaták lángjában elpusztultak azok.

A nemzet nagy küzdelmeiben a megye fiai is részt vettek oly főnemesek zászlói alatt, kiknek utódai Torontáltól elszármaztak. Megyénk nagyjai, s a megye sorsát egykor intéző főnemesek ivadékai rendezzenek egy bandériális felvonulást a

csaták viharában, megtépett zászlók alatt, mutassék be a párdücsös ősök daliás unokái a renaissance korszak fegyverzetét s viseletét abban a „diszmagyar“-nak nevezett festői jelmezben, melyben a renaissance teremtő fantáziája a klasszikus formákat oly ragyogó színharmóniával tudta párosítani.

Pillanatnyi hatást keltő külső csillogás lesz ez, melynek fénye csakhamar elenyészik, azért erre nem is számíthatunk nagyobb költséget, mint azt, mely a fegyvernemekre, csatlósokra s szolgaszemélyzetre lesz fordítva.

A történelmi csoportba szánt tárgyak után pénzérték megtérülni nem fog, de hatalmas szellemi alapítványt fognak képezni, ha kiállítás után elhelyezzük azokat itthon egy — muzeumban.

Míg a megye az országos kiállításon leendő fényes megjelenésünkön fáradozik, azalatt a társadalom is készüljön az itthon tartandó ünnepélyekre, melyeket szintén maradandó becsű alkotásokkal kellene emlékeztetessé tenni. Ilyen volna a többi között egy muzeum a régészet, képzőművészet és műipar tárgyainak elhelyezésére. A közművelődésnek, az izlés nemesítésének emelt ezen csarnok létesítése körül a főszerep vivésére a torontáli közművelődési egyesület van hivatalos.

A jelenkori csoportra később fogunk reflektálni.

Streitman Antal.

Zavar egy pártban. A függetlenségi és 48-as pártból kilépett képviselők egyre nagyobb zavart okoztak. Kossuth minden levelében kárhordozta hogy kiléptek, és hiába való volt a hozzá való zarandoklás, a benmaradók eljárását helyesli. Kossuth fia: Kossuth Ferenc legújabb levele, melyet Hentaller Lajos országos képviselőhöz intézett, még növeli a zavart. A levél egyik része így szól:

Atyám közzétett levelében tisztán kijelenté, miszerint, ha jelen lett volna az ismeretes ülésen, önökkel szavazott volna. Hozzá teszi azonban, hogy a szavazás és leszavaztatás után nem lépett volna a pártból ki; már pedig a szavazás az

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Bájiéék vidéken.

(A „Torontál” pályázatán első díjat nyert tárczazikk. Írta: Törös Tivadar.)

Báji Elemér ur, a mikor lassanként azt vette észre, hogy még a szomszéd Tücskössiék — a segédtelevényvezetők — is elmentek nyaralni a fővárosból, rettenetes röstelkedés fogta el. Az egész ház üres volt és a három emelet üres lakásaival úgy festett, mint egy-egy kiürült kalitka, melyben a nyaraló gazda csak őt és feleségét hagyta, mint valami pusztulásnak engedett, megunt, kopott madarakat.

Báji ur egy külvárosi iskola zenetanára volt és a tanév végén kolozsális sikert aratott a záróünnepélyen, a gyerekek által előadott „Tárrára bum dié!” dallal, melynek szövegét, — egy iskola látogatónak kinevezett, nyugalomba vonult fűszeres tiszteletére, — így énekeltek többek közt a sokat tapsolt nebulók:

„En nem vagyok bár kántor,
Látom itt van Nagy Márton!
Féjít, arczát tisztelem:
Tudományát hírelem!
Tárrára bum dié!” . . .

Nagy Márton ur széldült a fölhangzó tapsra, mig Báji ur ügyesen nyomában vala, midőn a dicsőítéstől izzadó nagy férfiú a tanári szobába vonult, hogy kissé magához térjen.

— Oh, kedves Báji ur! Ez sok! Ilyen ünnepi meglepetés, barátom! Báji ur! mivel háláljam meg?

Báji ur, mint lesben álló basibozuk várta áldozatát, hogy e pillanathoz érjen és hirtelen kirántotta jatagánja helyett a zsebében készen tartott háromszáz forintból kiállított — váltót.

— Nagyságos ur! Legyen olyan gondtalan és írja alá becses nevét!

Nagy Márton ur úgy bámészkodott e váratlan kitérésre, mint egy Bécsbe szállított Márton napi lud. Husos arca megvonaglott és jobb zsebe fölött hideg bizsergést érzett.

— Nem, nem tehetem, kedves Báji ur! Kivánjon akármit, csak ezt ne. Ezelőtt negyven évvel, midőn nőmmel először irtuk a városligeti porba a nevünket, megesküdtem, hogy soha váltót Önnek nem írok alá!

— De könyörgöm, — tört rést megmentésére Báji — hiszen én akkor még a világon se voltam! . . .

— Ah, én már akkor családom érdekében aggódva, sejtettem, hogy hosszú évek multán nagy ünnepeltetésnek leszek a tárgya és valaki zenével, dallal és váltóval közelít meg.

— Bocsánat, nagyságos ur! Ismerős ön az álmoskönyvvel? — veté oda ravaszul Báji.

Hogyne! — volt az indignáló hangon adott válasz, — nálunk családi hagyomány névnap estélyeken az álmoskönyvből fölolvadni.

— Brávo! Hát akkor tetszik tudni, mit jelent váltót aláírni?

— Váltót aláírni? . . . Váltót? . . . Azt nem . . . Nem emlékszem.

— Az álmoskönyv szerint váltót aláírni — nagy dicsőséget jelent . . .

— Nagy dicsőséget?!

— Igen! Ime nagyságos ur, még mielőtt már aláírta, a dicsőség önre mosolyog és csak alá kell írnia, hogy teljes fényében önre ragyogjon és a lapok csak önről írjanak!

— Hogy érti ezt? — kérdé kissé megnyhült ijedtséggel Nagy Márton ur.

— Ugy-e, nagyságod kitünően kezeli az okarinát?

— Maga a népszínházi oboista is ezt mondta, mikor a névnapomon a nagy dobossal és a fagotossal nálam játsztak és reggelig vacsoráltak!

— Nos, nagyságos uram! Ime, az álmoskönyv jóslata teljesülni fog! On ahogy aláírja ezt a váltót, négy nap mulva indulunk: ön, a nőm (kóristáné az opera hetedik sorában) és én vidéki köruttra. Az „Első budapesti okarina-társaság” czége alatt és az összes vidéki városokat lázba hozzuk és az ön arcképét kiadja a „Képes Kujon” című fogyasztási egyleti lap irodalmi melléklete! Az életrajzról én gondoskodom. Álmodta ön ezt, nagyságos ur?!

elvek körül forgott, holott a kilépés az oppor-tunitás kérdése volt. Atyám nem lépett volna ki a pártból, mivel az életbölcesség azt tanítja, hogy mikor még a lényegeket is el kell ejteni „il faut sauver les apparences“, hát még akkor, midőn a lényegeket nem is voltak érintve! Ily körülmények közt „ne pas sauver les apparences“, hiba volt és a férfi jellemzilársága nem zárja ki azt, hogy ha hibázott, a legjobb szándékkal tegye jóvá hibáját.

De Eötvös és Polónyi közt a kibékülés majdnem lehetetlen. A legutóbbi napokban egy bünperben szerepelnek mind ellenfelek és napról-napra kirívóbb az a gyűlölet, amivel egymás iránt viseltetnek.

Decrais marad. Párisból érkezett hírek szerint végre mégis alkalmasint Decrais urat fogják megtartani a bécsi nagykövetségi álláson, melyet oly kitünően tölt be s oly nem szívesen hagyyna el. Ugyanis nem találnak személyt, aki a bécsi udvarnak elég kellemes lenne, hogy Decrais urat sikerrel pótolhassa.

HIREK.

— **Fejedelmek a vaskapunál.** Az „Egyet-értés“ jelentése szerint király Ó Felsége az ősi hadgyakorlatok idejében fejedelmi vendégeivel, a német császárral és a szász királlyal meg-látogatja a Vaskapu-szabályozási munkálatokat.

— **A róm.-kath. hitközség köréből.** A nagybecskereki róm.-kath. hitközség tegnapi képviselőtestületi ülésében az áprilisban rend-szeresített két kántori állás betöltését tárgyalták. A képviselőtestület egy Baaden Károly, dr. Brájer Lajos, dr. Binder Lipót, Francz J. L. és dr. Grandjean József urakból álló bizottságot választott, mely hivatva lesz a pályázatot ki-írni. Ezen bizottság holnap kedden, délután 5 órakor a hitközség üléstermében értekez-letet tart.

— **A verseczi tűzoltók zászlószentelése.** (Saját tudósítónktól.) Szomszéd városunk tűz-oltóinak zászlószentelési ünnepéje méltán sora-kozik ez élénk művelt város többi ünnepségei-hez. A zászlószentelés, mely szombaton és vasár-napon zajlott le, nemcsak azt bizonyította, hogy a tűzoltói intézmény a város legszelebb réte-gében örvend közbizalomnak, de egyszersmind azt is, hogy a verseczi tűzoltók komoly munka-dolgában a kor színvonalán állanak. Az ünne-pély programmszerűleg folyt le. Szombaton a Kohn szállodában ismerkedési estély volt, melyen mintegy ezer személy vett részt. 10 órakor este lampionos szerenádval tisztelték meg a zászló-anyát, Seemayer polgármester kitiszteltében álló nejét. Az ünnepély fénypontját a vasárnap délelőtti czeremonia képezte. V a r a d y csákovai plébános és pápai kamarás fél 10 órakor fényes misét czereblált, mely után a zászlószentelés és szögbeverés következett. Mint védhölgyek Ver-secz legzebbjei szerepeltek. A zászlószentelésen a következő egyletek voltak képviselve: Alibunár Buziás, Csákova, Detta, Écska, Ernesztháza,

Fehértemplom, Gattaja, Istvánföld, Kudricz, Lugos, Nagybecskerek, Nagy-Szredistye, Nagy-zsám, Orsova. A rendező bizottság kitünő izlé-sére vallott az a szinte hihetetlen tény, hogy bankett nem volt. Délután gyakorlatot tartottak a tűzoltók s ezuttal kitünt, hogy a verseczi tűzoltó-egylet úgy felszerelés, mint gy-a-korlottság dolgában a vidék első egyesületei közé tartozik. A napot a városi kertben fényes nyári ünnepély fejezte be, melyen mintegy két-ezer személy vett részt. A városi zenekar néhány sikerült száma után a verseczi négy dalegylet, nevezetesen: az iparosok, szőlőtermelők, szerbek és a férfi-dalárda énekeltek egy-egy számot, ez utóbbi magyar dalt, mit a jelen voltak szünni nem akaró tapssal és tetszéssel kísérték. S miközben tüzes rakéták szálltak, mint Istennek tetsző áldozat az ég felé, pattogva hullatván kék és vörös csillagait, a fiatalság tánczra perdült, az öregek pedig jó kedvvel fogyasztották Zoff-mann Sándor verseczi sörét, mely bátran kiállja a versenyt bajor kollégáival. Mára még néhány kirándulás van tervezve, de a tűzoltók zöme hazatért családi tűzhelyeikhez, s valóban jókor, mert Becskereken Szent Flórián ezalatt gondos-kodott, hogy dolguk legyen.

— **Kitüntetett hirlapirói tevékenység.** Hirlapirónak aligha van része kitüntetésekben. Egyszerű munkása a hirlapirodalomnak, aki csend-ben zajtalanul dolgozik, sohasem csüggedő erővel, nem szünő ambícióval. A közönség többnyire nem is tudja, hogy kinek a tolla oktatja, vagy mulattatja. A szomszédos Nagyikindáról érkezik a híre annak, hogy egy dilettáns hirlapiró lett legutóbb kitüntetve. Jeszenszky Ignác oda-való evang. lelkész ugyanis több figyelemre méltó cikket írt a közegészségügy érdekében. Az or-szágos közegészségügyi tanács választmánya most meleghangu lelvben méltatja működését és a Trefort alap kamataiból irói honoráriumot utal-ványoz neki.

— **Uj egyház Jankahidon.** Néhány évvel ezelőtt a jankahidi gör. kel. egyház hiveiből tizen-hárman áttértek a gör. katolikus vallásra, akik a lugosi gör. kath. püspöknél lelkész kirendelését kérelmezték. Folyó évi apr. hó 1-én ki is rendel-tett Papp Péter puji gör. kath. lelkész s azóta a hívők száma 204-re szaporodott. Részint a hívők adakozása, részint pedig egyesek áldozat-készsége következtében összegyűjtött összeget 2 harang, 2 egyházi lobogó beszereztetett; egyéb szertartási cikkek pedig az ottani egylet által adományoztattak. Az egyházi szerek ünnepélyes felszentelése a folyó hó 9-én eszközöltetvén, annak a hívőkön kívül szemtanúi voltak dr. Pap Géza orsz. képviselő, ki egyszersmind az összes egy-házi cikkeknek keresztatyja, továbbá Bakalovich Agost központi főszolgabíró, Rigó István megyei aljegyző, Winkler Ignác uradalmi igazgató és többek. Áttérések naponként történnek Papp Péter lelkész egyházi működése alatt, úgy hogy ezen egyháznak megerősülése a közel jövőben remélhető.

— **Tüzevés.** Nagy és veszedelmes tüzevés tört ki ma éjjel egy óra tájt a városház szomszéd-ságában levő apró épületek középsőjében levő Rósa Béla-féle fűszer- és csmegekerekedésben. Habár a tüzet jókor észrevették és a harangok vészkongása nagy néptömeget hozott össze, a tűz elfojtását lehetlenné tette a viz-hiány. Szerencsétlen véletlen következtében tűz-oltóinknak is csak egy része volt itthon s így a tűz rendszeres oltásáról szó sem lehetett. A ki-vonult katonaság kordont vont s az összegyűlt nép, míg egyrészt a szomszédos boltok felszere-lését megmenteni törekedett, másrészt a tüzet lokalizálni igyekezett arra a házra, a melyben Rósa Béla üzletén kívül az ifj. Hirsch Lajos, a Finkelstein és a Feisenstein-féle féle üzletek vannak. És ez nagy küzdelem után sikerült is, úgy hogy sem a városház tözsomszéd-ságában levő rozoga ház, a melyben a Blü-h-weisz féle szabó üzlet van, sem a másik olda-lon levő s a szerb hitközség tulajdonát képező ház nem égett le, habár mindkettőnek tejeje ismétlenül tüzet fogott és félni lehetett, hogy a vékony tűzfalak a roppant hőségtől összeomlanak. Így hát csak a Rósa üzlete lett a tűz martaléka, de az aztán teljesen porig égett. A gazdag fel-szerelésű üzlet, a mely városunk egyik leg-szebb üzlete volt, irtózatos lángot lövellt a sötét éjbe s a szikrák messze elröp-pentek, nem kevés aggodalommal töltve el a nézők szívét, a kiket a vízhiány és az oltás nehézségei türelmükből teljesen kihozott. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. Szem-tanuk szerint a Rósa-féle üzlet belsejéből tört volna ki a tűz. Szerenese, hogy teljes szélcsend uralkodott, egyébként a tűz az egész fűtczát, de még az egész várost is veszélyeztette volna. A tűznél megjelentek Krsztics János polgar-mester és Reitter Oszkár városkapitány is s ma a romok láttára méltán merült fel a közön-ség körében az az óhaj, hogy a várost veszé-lyeztető ezen rozoga épületekben rejlő tűzfészek végleg lebontassék. Ezáltal a városház rég érzett szükségét képező felépítésének kérdése is hama-rosan megoldható lenne.

— **Helyreigazítás.** Lapunk utolsó számá-ban értelemzavaró sajtóhiba csuszott be, a mennyi-ben Torák község mint jelentéktelen van fel-tüntetve. Tartozunk e kellemetlen sajtóhibát azzal igazítani helyre, hogy Torák egy száma, mint inteligenciára nézve egyike a legjelenté-kenyebb községeknek.

— **Felfüggesztett lelkész.** Schelegian Vincze temesvár gyárvárosi g. kel. román lelkész, a Metianu János aradi g. kel. püspök ellen írt nyílt levele miatt, az aradi g. kel. szentszék állásától felfüggesztette és a fegyelmi vizsgálatot ellene elrendelte.

— **A Bega áldozatai.** Évenként meg-kívánja áldozatait mi szöke kis folyónk, a mely nem is olyan szelid, mint a minőnek látszik. Nos hát ezek az áldozatok megkímélhetők vol-nának, ha az illetékes tényezők valami módon módját találnák a szabad fürdés megszorításának vagy szabályozásának, a mit lapunk már több ízben sürgetett. Tegnep nem is egy, hanem mindjárt két emberélet esett a szabad fürdés áldozatául. Délután három órakor Vaskovics János nagyszabeni illetőségű 27 éves legény a selyemgubó beváltó állomással szemben, — este hat órakor pedig Stréf Mátyás 10 éves fiút egy helybeli kőmivestermester fia a gözmalommal szemben fulladt a vízbe. Előbbit elkapta az ár

A nagy tanférfiu megrendült egész lelké-ben. Szemei előtt látta a vidéki műértők ezreit eszeveszett tapsolásban, mely viharként zugott át a termeken az ő „Okarina-románca“ után; hal-lotta az előadások utáni bankettekén az őt dicsőítő tosztokat, melyekben mint új Orfeust ünne-pelik, aki okarinájával megédesíti a földi létet; és végül látta hasonmását a fogyasztási egyleti „Képes Kujon“ ban, rengeteg betűgarmadától dicsérve. És amint szíve fölérzett, szemei meg-akadtak a meghatott arczu hunczut Bájfín, ki egyik kezében zsebkendőjét tartva szemeit törül-gette, míg másik kezében, mintha párnán érdem-jelet nyujtana át, tartotta a háromszáz forintos váltót. Lélekemelő pillanat volt, és éppen akkor hangzott föl újra a dicsőítő dal a tanteremben. Bájfíné, tudva hogy férje miért követte a szomszéd szobába a nagy Mártont, nehogy ellentálni tudjon kérésének, elővette a karmesteri pálezát, jelt adott, és a gyerekek mint valami zsránst-fogó szirének énekeltek tele tudóval:

„Én nem vagyok bár kántor,
Látom itt van Nagy Márton!
Féjét, arcját tiszteltem!
Tudományát hirteltem!
Tárará bum dié! . . .“

Es döntöt. Nagy Márton átvette a váltót és aláírta. És abban a pillanatban az illető kerületi közjegyző megmagyarázhatlan okból és ön-kénytelenül fölnevetett . . .

Az első állomáshely, hova az „Első buda-pesti okarina társaság“ megérkezett, Zaboshegy volt. A különös nevű helység azért jutott e meg-tiszteltetéshez, mert ott volt mind a három mű-vészeti léleknek a nagyrokonsága és így biztosra lehetett venni, hogy nagy taps, óriási siker és hihetetlen ünnepléssel fog kezdődni az „Okarina-turné“. Az indóházban, a község legnagyobb mecenása az állatorvos fogadta Bájfínek, üdvözölő beszéddel. Bájfíné felszázados bájait nyomban egy nagy georgina bokrétaival illette, míg Bájfit és Nagy Márton urat egy-egy britanikával kínálta meg. A disz kocsisor, — minthogy a főszolga-bíró leányának a lakadalmán volt minden községi kocsis, elmaradt, és e helyett egy nagy szénás-szekeren vonultak be mind a négyen, a nyakig mezítláb falusi gyerekek jóízű vigyorgásai között. Az állatorvos mecenás, igen kedves ember volt, csak az érintette különösen a művészeket, hogy szónika mindegyiket letegezze. Időközben azon-ban arról értesültek, hogy ez egyik speciálitása a barom orvos urnak, mert amióta egy odavető-dött színésztrupp igazgatójával brudert ivott, azóta minden halandó lelket tegezett a község-ben, és pokrócz goromba volt mindenkivel szem-ben. Jóízűen vastag mondásaival a művész társa-ság mindjárt a másnap délelőtti főpróbán meg-barátkozott.

A községi nagyívóban fölállított podiumon folyt le a nagy főpróba. A „csekélyszámú meg-

hivottak“ gárdáját ezuttal a korcsmáros, két vakáción levő jogászyerek, és a járásbírósiági díjnok képezték, a főrendező lódoktoron kívül. Bájfi eziterán adta elő a Hunyady-indulót, ami örömből úgy hangzott mint a mikor vidéken „Leár király“-t adják, és a vihar jelenetnél egy madzag körül forgó lénia csinálja az üvöltő or-kánt . . . Bájfíné, fiatalkori emlékeiből válasz-tott és a „Dunanan apó és fia“ operettből éne-kelte el a „Kész az ebéd papa“ . . . kezdetű duettet (!), ami annyira sikerült recsegő hangjá-nak, hogy az ember olykor valóban azt hitte, hogy az öreg Dunanan papa énekel . . .

Végre jött Nagy Márton ur az okarinájával. A lódoktor ur, látva, hogy mindenki meg van illetődve a nagy esemény előtt, — szigort tet-tetett és közömbös hangon kiáltá:

— No, csak vidd föl a poczakodat, öreg

Nagy Márton ur, a „Képes Kujon“-ban meg-jelenő arczképére gondolva, behunyt szemekkel akart éppen okarinájára gyujtani, midőn föl-hangzik a lódoktor szava:

— Micsoda neveltlenség!

Mindenki elámult.

— Annyit se tudsz, hogy meghajtsd magad a publikum előtt! Te, murmutér! — feddés szig-gorral a nagy okarinást a főrendező, mire Nagy Márton ur meghajta magát és rágyujtott az „Okarina románca“-ra.

Esti nyolcz órára, fulladásig tömve volt a

s nyomtalanul eltűnt, utóbbinak vízbefúlása azonban éppen hajmeresztő, mert kapkodását a különben is élénk forgalmu helyen sokan látták a nélkül, hogy akadt volna valaki, a ki segítségére sietett volna. Bizony sürgős szükség volna egy-két szabad fürdőre, legyen az bár a vízben elkerített hely vagy akár olyan, a minőket nagy városokban találunk és szükség volna arra is, hogy kivált vasár- és ünnepnapokon a Begában való fürdés fölött rendőri felügyelet gyakoroltassék.

— **Az öngyilkos primás.** Erdélyi Nácsi temetése tegnapelőtt ment végbe Szegeden, ahová holttestét hozzátartozói szállították Budapestre. Már elszállítása is igen nagy részvét mellett történt. A fővárosi cigányzenekarok mind megjelentek s bucsuztatóul legszebb hallgatóit játszottak el. Szegeden a temetés óriási részvét mellett ment végbe. A temetési szertartást Varga Ferencz belvárosi plébános segédlettel végezte. Amidőn elindult a gyászmenet, elől három lovas haladt feketében, kettő gyászlámpát, a középső gyászlóbogót vitt. A gyászkocsi után vitték fekete párnán Erdélyi Nácsi hegedűjét, majd az összes szegedi cigány zenekarok igazi érzéssel húzták egész a temetőig a legszebb dalokat. A több mint tízezeri sokaság, amely a temetést kísérte, nem állhata könyezés nélkül, mikor az ő nótáját a „Jaj be szépen harangoznak, temetnek!” kezdetű dalt húzták el. A holttestet azután a belvárosi temetőben levő családi sírboltba helyezték.

— **Gőzhajózás Arad és Szeged közt.** A kereskedelemügyi miniszter, Arad és Szeged közt gőzhajózást akar létesíteni. Santay Lajos aradi főmunkatárs költségvetése szerint, melyet a miniszter utasítására állított össze, hét millió forintba kerül a Maros szabályozása. Ez a terv megyénket is fölöttébb érdekli, mert Marosmenti községeink érdekével szoros kapcsolatban áll.

SPORT.

A „Torontál” hajós egyesület ülései.

I. Választmányi ülés.

A „Torontál” hajós egyesület szombat este tartotta választmányi ülését, melyen Rónay Jenő főispán, Mihajlovich Ödön és Réczey Gyula vettek részt.

Ez alkalommal engedélyezték, hogy a tornaterem fedeleinek kiigazítását s a végrehajtással — 118 frt 44 kr. költségvetés mellett — Réczey Gyula tagot bízták meg. Indítvány folytán kimondatott, hogy a gyakorlati és társzabályok 11. §-ában érintett vizagák ezentúl minden év június és augusztus hó 1-je és 5-ike között tartandók meg.

Majd dr. Dellimánich Lajos főjegyzőt egyhangu határozattal felvették az egyesületbe és vele az alapszabályok közöltetni elhatároztattak.

Öröndetes tudomásul vette a választmány, hogy az „Eszter” száz forintért eladatott és ugyanannyiért a „Gerics” megvételte.

Majd tudomásul vették a választmányi ülés napjáiig eszközölt utalványozásokat.

nagyívó közönséggel. Már kezdeni akarták, midőn egy cseléd jött és hírül adá, hogy még ne kezdjék, mert a postamesternek egy fontos expresslevelet személyesen kell, hogy átadjon a plébánosnak; különben rögtön jön. Végre megjött a postamesternek is, (egy három mázsás özvegy szépség képében), és erre elkezdődött az isteni élvezés.

A Bájfi- és Nagy-féle rokonság hatalmas klak módjára működött és a Bájfi-párt agyon-tapsolták.

Jött aztán Nagy ur, az okarinahős. Pokoli csönd. Lélekzetét még a három mázsás postamesternek is visszatartotta. Nagy ur éppen szájához emelé az okarinát, midőn a főrendező ló-doktor elérkezettnek tartotta a történeti pillanatot, hogy nevének emlegessék s rettegjék, és az iszonyu csöndben stentori hangon ordított rá a Bájfi zsírására:

— Hajtsd meg magad először, te vén szamárr!... Óriási kacaj.

Nagy ur, kinek „fejét, arcát” a tararabum dió dallamára tisztelték az iskolás fiúk, hátra tántorodott, s a másik pillanatban okarináját földhöz csapva, lerohant a pódiumról.

A diszobtrány teljes volt. Az „okarina turné” megszűnt, és a háromtagu művész-társaság hanyathomlok rohant Budapestre.

A Bájfi ur váltóját azonban megóvatolták, és az illetékes kerületi közjegyző most már tudta, hogy miért nevetett föl azon a bizonyos délután olyan öntudatlanul és önkénytelenül...

II. Közgyűlés.

A „Torontál” hajósegylet közgyűlésén Rónay Jenő főispán elnöklelte alatt a következők vettek részt. Mihailovics Ödön, Steinbach Antal, Réczey Gyula, Reitter Oszkár, Filkovic Boldizsár, Dellimánich Lajos, Végh Lajos, Bielek Mihály, Kenedics Ferencz, Horváth Zoltán és Benkovics Mihály.

A közgyűlésen Rónay Jenő elnök bejelent a szegedi verseny eredményét, kiemelve abban a nők négy evezőse által elért erkölcsi eredményt. A jelentést követő indítványra a közgyűlés igaz örömmel veszi a bejelentett eredményt tudomásul és büszke arra, hogy hazánkban talán először éppen ezen egyesületnek sikerült a nemes evező sport iránti érdeklődést a gyöngédnemenben is annyira fölébresztetni, hogy a nyilvános versenyekben mint zászlóvivők jelenhettünk meg női négyesünkkel.

És midőn az egyesület örömet látható jelekben is megörökíteni óhajtván a női négyes arcképét az egyesületi helyiségek számára beszerezni rendeli, egyben Szatmáry Sarolta urhölgyet, az egyesület körül szerzett érdemeinek elismerésül „védnökneül” egyhangulag megválasztja.

Az elért eredmények által felbátorítva végül elhatározza a közgyűlés, hogy az egyesület kebelében, mindazonáltal az alapszabályszerű tagsági jogoknak csak az alábbiak szerinti élvezete mellett, a hölgyeknek is helyet enged akként, hogy az egyesületbe nőket is fölvesz mint jegyvényeseket. A fölvetel jelentkezéssel, de a jelentkezés kifüggesztésének kötelezettsége nélkül történik, a választmányi ülés határozata folytán.

A nők mint jegyvényesek belépti díjat nem fizetnek, ellenben azon jegyvényesekül fölvetett hölgyek, kiknek atyja, férje vagy fivére az egyesületnek tagja, az egyesületi pénztárba havonként 50 krt, a többiek pedig 1 frtot fizetnek.

Ezen ekként a jegyvényes hölgyek által befizetett összegek első sorban a jegyvényesek által üzött sport költségeinek fedezésére fordítandók.

Az alapszabályok 7., 8., 10. és 11. §-ai természetesen alkalmazást nyernek a jegyvényesekre nézve is.

Az evező sportot a jegyvényes hölgyeknek is csak egyenlő öltözetben szabad üzniök. Hajóba szállani csak gummi talpu cipőben szabad.

Elnök indítványára elhatározatott, hogy a f. é. szeptember hóban az egyesület Törökbecsén egy evezős versenyt rendezzen, melyre érmeket és esetleg díjakat az egyesület adjon. A végrehajtással az elnökség bizatik meg.

Felszólalás folytán az alapszabályoknak a már hozott közgyűlési határozat napjain való olyatén megváltoztatása mondatik ki, hogy az egyenruházat kiegészítő részét nem az ezüst, hanem a sárga gomb képezi és hogy az öv viselése nem kötelező, egyben azonban a gyakorlati szabályok 17. §-ában engedett kivétel ezennel megszüntetetik és a tagok hirdetésileg fölkéretnek, hogy magukat az alapszabályok 3. §-ában körülírt egyenruházat viseléséhez alkalmazzák.

Táviratok.

A főrendiház reformja.

Budapest, július 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pestvármegye ma tartott közgyűlésén elfogadta Földváry Mihály alispán ismeretes indítványát, melylyel a főrendiházat olyképen akarja reformálni, hogy oda a törvényhatóság tagjai is bejuthassanak.

A zavar.

Budapest, július 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kossuth Ferencz levele, melyet minden valószínűség szerint atyja megbízásából irt, nagy zavart keltett az Eötvös-párton. A párt néhány Budapesten időző tagja tegnap este értekezletet tartott, melyen elhatározták, hogy egy Justh Gyulához intézett levélben kérni fogják, hogy a mindkét párt kebeléből kiküldött bizottság minél hamarább kezdje meg a kibékülés módjait tárgyalásait. Politikai körökben úgy beszélnek, hogy a kibékülés lehetőségének nagy akadály áll

utjában: a személyes gyűlölet, melylyel Eötvös és Polónyi egymás iránt viseltettek. Ugy mondják, hogy e gyűlöletet csak szítja az a szerep, melyet a Vásonkeőy váltók ügyében a két pártvezér egymással szemben elfoglalt.

Egy orosz tábornok exhumálása.

Budapest, július 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) A forradalom alatt hazánkban elesett és Munkácsra eltemetve levő Gallitzin tábornok holttestét e hó 15-én fogják exhumálni és Oroszországba elszállítani. Ez alkalommal az elhalt tábornok unokaöccse, szintén egy Gallitzin tábornok Varsóból katonai deputációval érkezik Munkácsra. Az orosz tábornokot katonai pompával fogadják s e czélből Ungvárról egy közös hadseregbeli tábornok fog Munkácsra utazni, a kit egy közös század és egy honvédszázalaj zenével kísér. Ez alkalommal ott ünnepek rendeztetnek, a melyek azonban kizárólag katonai jellegűek lesznek.

Bismarck nyilatkozott.

Budapest, július 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) A nyugalomba vonult vasembert egy újságíró meginterviewolta. Bismarck elkeseredetten nyilatkozott úgy Caprivi, mint a fennálló rendszer ellen és hatalmas argumentumokkal támogatta azon nézetét, hogy a hadsereg létszámát felesleges felemelni. Azt mondta, hogy nem volt szükséges a parlamentet haza küldeni és új parlamentet hívni össze. Kijelentette, hogy szerinte a népeket csak abszolutisztikus módon lehet kormányozni. Végtelen szenvedélyességgel nyilatkozott a szocialistákról, a kikre nézve az a nézete, hogy azokat ki kell irtani, mint a patkányokat.

A szebeni román gyűlés.

Budapest, július 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Tribuna” című nagyszzebeni újság azt írja, hogy a románok értekezletét e hó 23-án fogják megtartani.

Napoleon sirja.

Budapest, július 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisi lapok nagy elkeseredéssel nyilatkoznak az invalidusok templomában levő sírboltját elzárták. Az ellenzéki lapok tökéletesen kovácsolnak ez esetből és nagyhangon követelik a nép és főként az idegenek kívánságainak teljesítését.

A német katonai javaslat.

Budapest, július 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) A berlini lapok folytán a német katonai javaslat sorsával foglalkoznak. Legnagyobb részben azt állítják, hogy ha a kormány a helyes fedezeti alapot felmutatja, a javaslat nagy többséggel fog keresztül menni.

Kolera.

Budapest, július 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Deésről rémes hírek érkeznek. Tegnap hat megbetegedés és három haláleset történt. A lakosság ijedelme leirhatatlan. A hatóság mindent elkövet a fenyegető vesz elfojtására. Vészbizottság alakult, mely állandó permanenciában van. Azonkívül ma reggel Budapestre sürgönyöztek és egy miniszteri biztos kiküldését kérték. A rémület növeli a bajt. A lakosság alig mer az utcára lépni. A kereskedelem pangásnak indult.

Véres verekedés.

Budapest, július 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Tegnap véres verekedés fejlődött ki a rendőrök és katonák között a városligetben. A rendőrök ugyanis két katonát beszorítottak a czirkuszba. Ennek oka az volt, hogy a bakák összeverekedtek a rendőrökkel. Az elzártak segítségére azonnal siettek a társaik és 30—40 baka beverte a czirkusz ajtaját, és véresre verték a csekély számú rendőröket. Ezek védték magukat és ez alkalommal számos megsebesülés történt.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek—Nkikinda				Nagybecskerek—Versecz				Versecz—Nagybecskerek				Szécsány Párdány			
Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	—	—	—	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12	—	—	—	—	—
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	—	—	—	—
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Versecz	547	225	—	—	—	—	—
Melencze	632	111	832	N.-Becskerek-Bpart.	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	—	—	—	—
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	—	—	—	—	—
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld.	841	452	—	*Szivattyutelep.	611	255	—	—	—	—	—
Beodra	749	23	1009	*Pusztá Kenderes	845	451	—	*Laudontanya	618	305	—	—	—	—	—
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagymargita	627	316	—	—	—	—	—
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárca	907	530	—	Zichyfalva	639	329	—	—	—	—	—
Temesvár	—	520	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza	651	345	—	—	—	—	—
Budapest	125	—	648	Szécsány ind.	934	600	—	Szécsénfalva Ráros-	—	—	—	—	—	—	—
				Bóka	947	616	—	Istvánvölgy	706	402	—	—	—	—	—
				Kanak	1004	636	—	*Óléc	714	412	—	—	—	—	—
				*Óléc	1013	646	—	Kanak	723	424	—	—	—	—	—
				Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Bóka	739	444	—	—	—	—	—
				Istvánvölgy	1022	703	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—	—	—	—	—
				Györgyháza	1032	717	—	Szécsány ind.	801	514	400	—	—	—	—
				Zichyfalva	1044	741	—	Szárca	814	531	42	—	—	—	—
				Nagymargita	1059	802	—	*Lajosmajor	826	545	43	—	—	—	—
				*Laudontanya	1108	812	—	*Pusztá Kenderes	833	546	447	—	—	—	—
				*Szivattyutelep.	1116	822	—	Lázárföld	842	603	447	—	—	—	—
				Bethlentanya	1129	835	—	*Sándor-udvar	853	617	457	—	—	—	—
				*Temespaulis	1137	847	—	N.-Becskerek-Bpart	910	641	533	—	—	—	—
				Versecz	1145	858	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—	—	—	—	—
				Versecz érk.	1149	903	—	Nagykikinda	—	1104	—	—	—	—	—
				Temesvár	—	317	—	Temesvár	—	454	—	—	—	—	—
				Báziás	—	325	129	Budapest	—	648	—	—	—	—	—

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (600—599) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételeken és vagy leszállás végett áll meg.

H i r d e t é s e k.

5671. ki. sz. 1893.

(418—3.1)

Árlejtési hirdetmény.

Torontálmegye módosi járás utibizottságának határozata, úgy a tekintetes alispáni hivatalnak a múlt hó 13-án kelt 25349. számú rendelete alapján a maczedoniai temeshidnak ujonnan való építésének biztosítása czéljából árlejtés hirdettetik; mely folyó évi augusztus hó 28-án d. e. 10 órakor fog a módosi főszolgabírói hivatal hivatalos helyiségében megtartatni.

Arra engedélyezett költségösszeg 35020 frt 19 kr.

Vállalkozni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, miszerint ezen versenytárgyalásra zárt írásbeli ajánlataikat 5 százalék bánatpénzzel ellátva mely állhat készpénz vagy állampapírokból — az árlejtés napján d. e. óráig a módosi főszolgabírói hivatalnál nyujtsák be.

A határidőn túl beérkezett ajánlatok felbontatlanul fognak illetőnek visszaadatni.

Az ajánlatban a fenti költségből teendő százalékos árelengedés számokkal és betűkkel világosan kiirandó.

Az ajánlatban határozottan kiteendő, hogy ajánlkozó az építéshelye és körülményeit és építési feltételeket, műszerelvényeket stb. teljesen ösmeri és azoknak magát aláveti.

A végbeviendő hidépítésének előméréte és költségvetése, általános és részletes építési feltételek és a szerződés mintája az alólírott főszolgabírói hivatalban a szokott hivatalos órákban betekintheők.

Módos, 1893. évi július hó 5-én.

Lebánovich István,
főszolgabíró.

(Utánnymomat nem díjaztatik.)

Hirdetés.

Alólírott igazgatóság nagybecskereki állomásán vendéglő épületet létesített, mely vendéglő bérletére pályázni óhajtok felszólítanak, hogy ajánlataikat 1893. évi augusztus hó 1-én déli 12 óráig a m. k. államvasutak nagybecskereki üzletkezelőségénél írásban beadják.

A bérlet tárgyát képezi:

Az épület földszintjén 130 □-m. I., II. és III. oszt. étterem, 96 □-m. vendéglői üzemhez szükséges egyéb helyiségek.

Az emeleten: 3 szobából álló vendéglői lakás, 3 idegen szoba, összesen 70 □-m. területtel.

Az épület mellett: körülbelül 450 □-m. kerthelyiség és az I., II. oszt. étterem előtt 30 □-m. veranda.

A bérlet kezdete 1893. évi szeptember hó 1-én, rövidebb időre mint öt esztendőre ajánlat nem tehető, felajánlható legkisebb évi bérösszeg 1800, ha az épület butor nélkül, és évi 2200 frt ha butorral vétetik bérbe.

Ha bérlő maga kívánja bebutorozni, akkor új vagy legalább keveset használt butorral köteles fentemlített helyiségeket bebutorozni, ha pedig alólírott igazgatóság butorozza be a bérbeadandó épületet, a butorfentartás költsége a bérlőt terheli.

A bérleti ajánlatokhoz 200 frt bánatpénz csatolandó és az ajánlatban kijelentendő, hogy az ajánlattevő 1893. év augusztus 25-ig kötelezettségben marad.

Ha ajánlattevő ezen időpontig hozzá intézendő felszólítás után 8 napon belül bármilyen okból a bérszerződést alá nem írja vagy a szerződésben kikötött ovadékot le nem fizeti, a bánatpénz minden jogorvoslat kizárásával a nkikinda-nbecskereki vasut tulajdonába megy át.

A megállapítandó bérösszeg félévi részlete a szerződéskötés alkalmával óvadékként fizetendő, mely összeg a bérlet egész tartama alatt alólírott igazgatóságnál letétbe helyezve marad és le nem foglalható.

A szerződési minta a nbecskereki üzletkezelőségénél betekintheők.

Budapest, 1893. július hó 5-én.

A nkikinda-nbecskereki vasut igazgatósága.

(415—3.2)

Hirdetmény.

Ilánca község iskolaépületében leendő kibővítések illetve esetleges hozzáépítések eszközölhetése czéljából 1893. évi július hó 25-én délelőtt 10 órakor Ilánca község hivatalában nyilvános árlejtés fog tartatni.

A versenyzők kötelesek az árlejtés megkezdése előtt a költségvetésben meg-

állapított 860 frt előállítási árának 10 százalékát óvadékként a működő bizottságnál készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

A tervek, költségtervezet és egyéb feltételek Ilánca község hivatalában a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Írásbeli ajánlatok figyelmen kívül maradnak.

Ilánca, 1893. évi július hó 1-én.

Mijatov, **Bokorov,**
jegyző. (414-3.3) bíró.

Pályázati hirdetmény.

Torontálmegyei Perjámos községben a megüresedett kézbesítői állás folyó évi július hó 25-én választás útján fog betöltetni.

Javadalmazás állandó évi 300 trnyi készpénzbeli fizetés. Köteles azonban a kézbesítő az adóvégrehajtói teendőket is végezni, a törvényesen felszámítható díjak élvezete mellett.

A magyar és német nyelvet szóban és írásban bíró, kellő képzettségű és kifogástalan magaviseletű pályázók kérvényei folyó évi július hó 24-ig a községi előjáróságnál benyujtandók.

Perjámos, 1893. évi július hó 3-án.
(407-2.2) **A községi előjáróság.**

Díjok kerestetik

egy nagybecskereki közhivatalba 1 forint napidíj mellett.

Megkivántatik jó tisztességes írás, a magyar helyes írás tudása és a számadásban való jártasság.

Sajátkezüleg irt ajánlatok az életkor és eddigi foglalkozás kitüntetésével kértnek „V. A. R.” jelige alatt poste restante Nagybecskereken.
(413—3.3)

Legnagyobb, osztr.-magyar szabadalommal bíró

tanintézet filigrán-munkák készítésére.

A tavalyi linzi népműnemen nagy ezüst éremmel kitüntetve.

Templomdiszek, óra- és nyakláncok, karkötők, melltűk, kalap-, haj- és bálí ékességek, füzértáncjelvények és karácsonyfa-diszek, ruhabetétek, fali- és kefe-táskák, valamint pamlagránkosok diszitménye, disz-legyek stb., továbbá virágkosarak színes sodrony- és pamutból készítve.

Van szerencsém értesíteni, hogy helyben rövid időre tanfolyamot nyitottam filigrán-munkák készítésére s bátor vagyok a tisztelt hölgyeket annak megtekintésére tanhelyiségembe:

Váraljai-utca 1033. sz.

tiszteletteljesen meghívni.

A munka nemcsak fölötté érdekes, de könnyen elsajátítható is; már kezdők képesek az első órák alatt ékszereket és lánczokat elkészíteni. Tandíj az összes munkák megtanulásáért hölgyeknek 1 forint, gyermekeknek 70 kr., s szabad-ságában áll minden tanulóknak mindaddig látogatni a tanórákat, míg a filigrán-munkák önálló elkészítésére a kellő ügyességet el nem sajátították. A hozzávaló anyag nagyon olcsó (egy szekrény kezdőknek való anyaggal 85 kr.), és ezzel bárkinek alkalom van adva arra, hogy a legszebb ajándéktárgyakat előállíthassa. Tanórák naponta reggel 8—12 és d. u. 2—7 óráig; oly hölgyek részére, kik napközben nem érnek rá, hétfőn, szerdán és pénteken este 7—9 óráig.

Székföldi üzlet az összes anyag számára Bécsben: III., Kegelsasse 6. I. Stock.

Kiváló tisztelettel

Theben Jozefa.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.